

som er en Lønningsforbedring, vil gøre disse Folks Lønning til en forsvarlig Lønning.

Lyngsø: Den højtærede Marineminister spørger stadigvæk om, hvad Timelønnen er for den Slags Arbejdere her i København, og anker over, at vi ere blevne ham Svar skyldige. Jeg vil nu sige, at naar jeg ikke har svaret, er Grunden simpelthen den, at der ikke er andre Steder og andre Arbejdspladser, som man kan sammenligne med Orlogsværftet, og derfor er man ude af Stand til at angive, hvad Lønnen for den Slags Arbejde er andre Steder. Men jeg har gentagne Gange sagt, at alle andre Arbejdsgivere i denne By betale deres Arbejds mænd en højere Løn, mere end 3 Kr. pr. Dag, og at Orlogsværftet her staar som den sletteste Arbejdsgiver overfor Arbejds mændene i vor By. Ministeren er bleven mig Svar skyldig paa, om det ikke er rigtigt. Naar den højtærede Minister og Flertallets ærede Ordfører saa stærkt anke over, at jeg har tilladt mig at pege paa Lønforhøjelsen til Løjtnanterne og ogsaa paa Diætforhøjelsen her i Rigsdagen, skal jeg sige, at det har jeg ikke gjort ud fra det Synspunkt, at vi skulde sammenligne Arbejdernes Lønnings-spørgsmaal dermed. Derom har jeg ikke talt et Ord, men jeg mener, og med Føje, at naar vore Diæter vare 6 Kr. pr. Dag, og vi forhøjede dem, var det ud fra det Synspunkt, at de burde være noget større, at det var ret og rimeligt, at de bleve noget større ud fra det Hensyn, at det andet var for lidt, og at det var dyrt at leve i denne By. Derfor forhøjede vi dem, og lige saa vel som vi lade Ret og Rimelighed og Hensynet til, hvad det koster at leve, være gældende, naar det gælder os selv, maa vi ogsaa lade det være gældende, naar det gælder de Arbejdere, hvis Lønninger vi jo i den Sal beskæftige os med og have Ansvaret for. Lader man Ret og Rimelighed gælde i Spørgsmaal om en selv, maa man ogsaa lade det være gældende overfor andre, ikke mindst, naar man staar som Arbejdsgiver. Det samme gælder om Løjtnanterne. Deres Løn forhøjer man ganske simpelt ud fra det Hensyn, at den er for lille og burde være noget større, af Hensyn til Tiderne, af Hensyn til disse Menneskers Udkomme o. s. v. Det samme Hensyn bør man lade være gældende, naar der her er Tale om at forbedre Løn vilkaar, der ere saa langt nede under alle andres. Der er endnu ingen, der har gjort Forsøg blot paa at paavise, hvorledes et

Menneske, som sidder med Familie, er i Stand til i denne By at komme ud af det med 2 Kr. 87 Øre pr. Dag og saa ikke en Gang være sikret Arbejde hver Dag. Der er ingen, som kan gøre dette Regnestykke op, og naar ingen af de Herrer kan det, bør de heller ikke stemme mod et Forslag om, at Lønnen forhøjes til lumpne 3 Kr. pr. Dag. Jeg vil derfor endnu en Gang opfordre Tingets Medlemmer til at stemme for dette Forslag, uanset den højtærede Ministers Modstand.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem siger, at man kan ikke sammenligne Lønningerne og Forholdene i det hele taget paa Orlogsværftet og andre Steder her i Byen, og dog siger det ærede Medlem stadig, at Orlogsværftet lønner daarligere end andre, og at det er uanstændige Lønninger, der der bydes. Det synes der mig ikke at være god Logik i. Dernæst har jeg spurgt det ærede Medlem om, hvad Timelønnen da er paa de andre Arbejdssteder, men det kan jeg fremdeles ikke faa at vide af det ærede Medlem. Hvad man ved, det er, at naar man vedtager, hvad Ministeren har foreslaet, bliver Timelønnen 35 $\frac{7}{8}$ Øre.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister spørger, hvad Timelønnen er andre Steder. Det er selvfølgelig umuligt at sige, hvad Timelønnen er overalt paa alle Arbejdspladser i København, men jeg skal nævne et Eksempel, hvor jeg ved, hvad Timelønnen er, og det er paa Arbejdernes Fællesbageri. Der er Timelønnen 50 Øre og for Resten lidt over. (Afbrydelse.) Nej, det er ikke for Bagerne, det er det slet ikke, for deres Timeløn er betydelig højere, det er for almindelige Arbejdsfolk. Vi mene nemlig, at man ikke kan lønne en Mand, der skal leve med Familie nogenlunde ordentlig, med under 4 Kr. — der er nemlig ogsaa 8 Timers Arbejdsdag —, og at 4 Kr. ikke er nogen høj Indtægt her i København. Nu mener den højtærede Minister, at han har handlet forsvarligt — han har sagt flere Gange, at det er forsvarligt — ved at give disse Folk med 2 Kr. 40 Øre om Dagen 2 Kr. 60 Øre og muligvis Dyrtidstillæg, hvis Løven altsaa bliver vedtagen. Saa vasker han sine Hænder, gaar hjem med Tilfredshed og siger: Nu har jeg handlet forsvarligt!

Den højtærede Minister oplyste os i Dag om, at hans Soldater bortskyde